6

ACC. N:R M. 8213: 1–30.

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV

Landskap: Skåne

Härad:

Socken: Malmö

Uppteckningsår: 1941

Upptecknat av: Fil. Tekla Persson

Adress: Malmö, Jakob Nilsgat.

Berättat av: moderns Hanna Persson

Född år 1850 i Malmö

Minnesuppteckningar fr. Malmö.

Skriv endast på denna sida!

A.-B. GRAHNS BOKTR., LUND

M. 8213:1.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1

Till Sk. Dagbl. Red.

Jag vill gärna vara med och skriva några minnen om gamla Malmö, det blir då mest om västra och som jag själv minns dem. Innan jag börjar berätta, vill jag bocka Dagbl. för att Ni var vänliga att sätta in mitt fotografi i fjol när jag fyllde 90 år som blev en stor överraskning. Jag kunde visserligen inte själv se det för jag har sedan två år tillbaka stark grå båda ögonen. Då samma gång som jag också tala om att jag har haft tidningen sedan tidningen kom ut. Det mycket alla dessa år har spunga ben följetonger. Ibland kunde det hända att jag kom sent hem på kvällen efter att ha slutt

№ 8213:2

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

vid hattbaljan från 4-5 på morgonen till 8-9 på kvällen (det var inte 8 tim. arb. dag på den tiden), men jag skulle ändå läsa min tidn, och han gjorde det ända till 2 år sedan, men får ändå en tidn på lite mycket till den. Resten hör jag i Radion. Detta bara sagt förregående.

Jag är född den 15 Nov. 1850 i St. Petersburg (nu säkert bevat under 4 kungar) i ett litet hus på Västergatan bakom fiskaregränden som är rivet för flera år sedan. Därefter flyttade min föräldrar till Lång gårdsgatan, och det huset finns kvar ännu fast delvis ombyggt mycket. När jag var 6 år började jag skolan, men då hade vi flyttat upp vid Betlehem som låg upp vid gamla gasverket och därför fick jag gå i Rosens skola som den då kallades. En evångelisk länge som låg

M. 8213:3.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

där sedan äldre skolan har legat. Det var Ormakola ~~[illegible]~~ pojar och lärare hos. På den tiden fick man lära bara S.P.C. på helt annat sätt än nu men det skulle ta för lång tid att berätta. Jag var också lärare på skolan, kantor och organist i St. Tåkis kyrka.

Man var en kär man som vi alla tyckte om. Efter mig 3-4 år där fick jag gå i Djurberg skola, vi bodde då i Ubjörtbrekgatan, där jag i förbigående dog bort i 60 år. Djurbergs skola låg där nu Vestra skolan ligger, och var också en envåningslänga i hörnet av Ubjörtbrekg. och Långgårdsg. Från den har jag många minnen bl.a. Jag minns fröken Lögren. Hela skolklassen skulle på sommaren ha utfärd till Knoppkullagården. Det var att marschera hela vägen dit och för att inte tiden skulle bli för lång, så sjöng vi:

M. 8213:4. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Köpen räcker öka inte tiden o.s.v.
När vi kommo hem blev vi
bjudna på mjölk till väck flott
och dubbelgräddar. Sedan fick vi
gå med läraren och se oss om
och efter 3-4 timm. lek och pregdom
skulle vi resa på utflykt hem, dem
för många av oss sökent var vår
fader löjtnant Gårdagen Kalmar
Lund hade inte varit till mer än
5-6 år. Jagnamn på den tiden
var ju inte så fina men vad
gjorde det. Resan kostade 10 öre.
Från min skoltiddin minns
jag också när vi fick gå och se
på konstberidning som det
skallades. Det var på husarka-
sernen på Dragbingtorget. En
kringresande cirkus hyrde rid-
huset för sina uppvisningar. Dam-
menna red på hästen och hoppade
genom ringar med påsprutt
silkepapper.
Birgitta Djurbergs skola

M. 8213:5.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

låg Hattm. Josefins slöjdskola, men på hörnet av Sjöggårds g. och Kaserngatan låg gamla fattighuset som tillhörde arbetsinrättningen. Dessa gamla gubbar och gummor som voro intagna där, ansågs till folk i stan som ville så gjort något. Gummorna stickade strumpor, kardade spann m.m. Gubbarna flickade tofflor och kunde fickpredo kaffe o.s.v. Vid detta gamla huset vessnet fick de gamla flytta bort till Koppargatan. Arbetsinrättningen låg på Västerg. Långgränsg. Kopparg. som bestod av en och tvåvåningshus med ingång från Västerg. Efter som vi ändå talas om inrättningen, minns jag att all personal bestod av stakes Gustav och tog utfärdes av på inrättningen intagna mamsel och någon av den högre klassen följande minder vaktmästarna. Satans sengångare, sk-m. bortförde och alla gamla kärringar

fingåtelse

M. 8213:6.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Vi gå ämne en gång bort till Hjortbergs. Vår Djurbergs skola revs nu för att lämna plats för Västra skolan blev det nyrdtet ett internat för vanartiga gossar i hörnet av Hospitals- och Langgatan men som upphörde för en del årsedan. Vidare låg det spökhuset som allm. kallades för Falkens och sedan Bergstrands spökhus, Runt Slottsg. och i Hospitalsg. med en stank trädgård. Det fanns ännu ett spökhus i Jockel Nilsg. nr 19 Detta hade under olika tider varit bagerbödskur- och kopphus. (smitt kopper) Efteråt ändrades 1:a och 2:a vån. till bostadslägenheter medan 3:dje vån. användes till cigarfabr. en längre tid.

I min barndom var det andra namn på gatorna än nu. Sålunda hette Hospitalsg. Sammaradsg. Hjortbergs Pestladsg. Tegelgårdsg. Himmelrikesgatan

M. 8213:7.
7.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Kjöttbanan. Rovaregatan Kaj. Skinnarbredet. Ostindiefararg. skulle hagått sitt namn efter en man som varit i Ostindien och kom hem och bosatte sig där. Sakslaktarg. efter en slaktare som hette Sak men som vi bara kallade Apotekaregränden därför att Apoteket Lejonet låg därintill strotten. I Rapslagarg. borde repslagare och därav skulle den ha fått sitt namn. Runiksg. kallades tjurgapastredet och Gertrudsg. för Gertrudsluka.

Ebusen i de flesta gatorna på den tiden var mest en och tvåvåningars. Borta i Tegelgårdsg. minns jag särskilt ett litet lågt envåningshus, där var en blåsinstrumentbutik som allmänt gick under namnet "Svarte Kölet" antagligen därför att det var så mörkt därinne. Dit brukade jag gå ibland

M. 8213:8. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

och köpa en jungfru eller return. brännvin till min far som kostade 3 skilling och vår mig. 2 små dagar han var fiskare och hölland om vintern kom han hem och var stel genom med vi i skägget, efter att ha stått vid sodpinnen och pilkat fisk i flera timmar. Det var kalla vinter på den tiden också.

Jag minns ännu hur min far stöpte själv sina pilkar av gamla lekmskedar och ljusstaker. Höga höpunnar var ganska vanligt i gatorna för det var ju det enda helat fick hämta vatten. Det var inte alla gårdar som hade egna vattenledningar. På linn tog stod två stycken. Stolpa hade dåmuppe skall vi inte glömma. Vidare en lång vattenho av två det lantbruna brukade vattna sina hästar när dom kom in till staden för att handla. Kyrkan var låga, en och två vånningar, och de

M. 8213:9.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

flesta försedda med fönsterluckor som förövrigt var mycket vanligt för hus som låg utåt gatan. Uppåtvägen på Lilla Torg ägdes av bröderna och proselyter som samsades väl i en och samma mjölnare. Vi gå vidare nu på Stortorget där stod vattenkonsten och runtom den hängde tjocka järnlänkar där jag som barn lekarade sitta och gungar. På tre sidor utom grönsaksbodhuset var alltid och under storsmakmånaderna på sommaren som vuxit i dagarna tre stod där långa bord med försäljning av risgräs plåtar o.s.v. för en billig peng. Uppåt hörnet av torget gång och man kan nästan köpa allting. Som barnbarnet jag så köpa en vecker för dockan snart och nätt om inte som kostar tre skilling skulle den gare lite finare med pappersskjal och röda kinder så var det dubbla priset.

Posi liv spelare som vanliga

M. 8213:10. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

marknadsgästen som sjung och dålig visor och trekoboro, samt visade gubben i flaskan som försökt för oss barn och lurade vår nogat mycket komiskt och märkvärdigt. Vidare fick vi se i ett tältkåp, där man kunde vackra vagn mycket förstorad. Sådana tältkåp stodo sedan mera på järnvägstationen i vantsalarna. Kärldroskarna hade också sin plats på torget, men avlöstes de lätaxa m. på 1900 talet.

Vårt spårvagnen mellan hamnen och stadsen började på 1880 talet. Torghandeln på stora torget var allmän under flera år. Slaktare, bagare, grönhandlare, kattesen samt lär, gröns saks, smör ost och ägghandlare.

Vi åka nte glänna pölse, korven med sin blank polerade messings spann och D:o Ung. Korven var

M. 8213:11. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

läk varm och god och kostade 0.5 öre stycket. De gamla affärerna runt torget vill jag nämna några. Apotekets Lejonet och flaskan av Ebald Larsson hörna Köpmansgatan, Åbergs, Barkman & Berg, Renare Månsdotter, Öl och serveringsställen såsom Björnen m.fl. En annan gammal välkänd affär vill jag också nämna, den hette Adolf Faxe & Söner, det var sedan den lessen Spocang och handlade till sina föräldrar och han fortsatte av från de och hållen på ända sådeles i över 80 år. Marknadsmyttorna flyttades på senare år till Gustav Adolf torg men även det var torghandlen varig alla dagar med tyger, handdukar varor, hackor och koffelmakare m.m.

Det nuvarande Kungsparkskolans i min barndom fick stadsplats och var gudsåkergård med några hus vid kanalkanten

M. 8213:12.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Brunnen eller källan var en brunn som när jag skulle hämta vatten gick jag till en min mor med min kruka. Vidare fanns det en lång trähyggnad som kallades för vattentrå och stod ung. där bara lantern stod, som användes till ojk hus när koleran graserade och där jag gick hade en moster som dog. Utmed Ystads gatan låg en repslagarebana i min gamla barndomsgården och ner till Västra. Vett stora hjulet drogs av en man som var omgekt liten till välten och jag undrade många gånger hur en sådan liten man kunde dra ett sådant stort hjul. Han kallades allmänt för hjulvännen. Denna repslagarebana flyttades sedan till gamla stadet.

Vere i kanalen låg en flotte den vanligen gick under namnet tågare flotten. Borta vid tryckeriet låg ett tågeri och när

№ 8213:13 LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

tygpräckorna vid fönstren togs de ur linflotten för att sköljas. Vattnet pressades sedan ur den maskin. På den tiden var vattnet i kanalerna alldeles klart och det var mycket vanligt att tvätta och skölja sin tvätt där som sedan torkades i gården. År 1872 öppnades Kungsporten samt så var myntlagd. Gamla stället var väl dig likt ända tills för några år sedan med sina fäbodvallar spolleskuranna som stod i vor lilla hörn och vakt kunstplanna omgingo fram och tillbaka. Men i min barndom gamo där ännu en hög vall utmed sjösidan och det var antid roligt att rulla sig ner för den. På andra sidan log Hammerdahls augen som efter utställningen 1896 blev anlagd och kallas numera för Stadsparken. Från sjöbro Lindhamn har jag inte några minnen,

M. 8213:14.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

men däremot Limhamns fältet som då var kopplöppningsbana samt turbinen med det stora smurjaunk hjulet som också av hjälp min plats för alla hande sklöp och stopor. Tidigt om morgona kom sillatåget in till stan med sillagummor och gamnmålark sillabrav, som sedan körde vidare och skrek på gårdana: "Ny vecker limhamn sill 1:or valen." En silla tåget och gummorna berättaks många sua lustiga historiar. En gång kom en herre springank i sista min. och frågak hors sillteget vetande, om detta var silla tåget. Då svarak en av gummorna kock: "Ja de e de, men vi tar en o annan tassk asse me."

Kanalen mitt emot Jolots station kallas ju fir lem-mölle kanalen. Där stod en mölla och på den malks ~~mjöl~~ ben

Mo. 8213:15 LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

tin hemgjäll som ansvarade tin gård åtminstone. På vintern var de fri, men hela sommaren var mycket präktig skördetid bland dem och det var gamla fiskare som hette Pubal och Jin med jättestora bimmande fötter, och ibland t.o.m. simsig på pelarna. Inträdt var 1-öre och den fick man gå så länge man orkade. Fisktorget låg i min ungdom mitt för hotel Kom. Där var alltid liv och röraelse bland fiskare och fiskarekvinnor som inte vägde sina ord och som nästan dem hälen och i synnerhet om fiskarne höll dröjt sig för länge kvar antingen på gästgivargården eller på Hall tullings krog som var vanliga ställena för sjöfolk och fiskare. Det berättades om en fiskare, mot hvem den en sång efter att ha varit länge på sommen log hörde hög hjoka och ägn in till hamnen på kogen.

M. 8213:16. UPPSALA UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

En annan gång tog de tre minsta barnen vid ett tillfälle då han satt på krogen och satte en på varje kni och en vid sidan, som han tyckte han kunde passa med. Men gjorde fiskredskapen i ordning. Men efter den betan dröjde det länge ~~efter~~ till nästa besök.

Som barn minns jag en trädgård som låg på hörnet av St Eggatan Studenten och S. Parm. och som kallades "Alfonsa trädgården". Det var bara herrar som gick dit. Där inne uppträdde "Kalpe luftor" som sjöng och dansade på borden. När man slog kattan ur tumpen bunkade jag ibland stå och titta i planket, som gick runtom hela trädgården.

Husars jakthusar låg nere i Norra Vallg. vid det Fraus Ines slaby nu står med en trädgård. I samma hus var gamle tullkammaren, sjön den ska jag

M. 8213:17

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

berätta ett litet minne. Kassaskåpet hade blivit bestulet, men tjuvarna ~~hade~~ blev snart fast tag på och erkände att dom hade delat roven och kastat kassaskåpet i kanalen vid Uppsala planmuseum. Efteråt hörde man rätt ofta ett ordstäv. Vi dela rovet på Skäll och Bohrström.

Det fanns ingen fast brandkår utan bara eldvåda klämtade kyrkklockorna, man skrek från platsen och på gårdarna. Sprangen man och slog på en stor trumma. Sprutmuret låg uppe mitt för gamla lärarinnan, men flyttades sedan till tjuvtamarna i Boltzarg. Där fick hvigh gamla barnasylen det numera som skolan låg utåt Djekne. Polisemna var på den tiden inte många men i stället fanns det väktare. Hamnvaktarna hade sin bostad i den stora läktargården nere vid hamnen, och den hade sitt arbete där. Om dem berättades det många lustiga

M. 8213:18.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

historier. En gång hade man kastat både kuren och väktaren i kanelen.

Tornväktaren planterade i kyrkan vid eldsvådor, och gatuväktarna gingo om natten och skreko vid klockan var slagen och hur vinden var, och när gossarna lekte någon gång horsk historia, då brukade jag springa länge med under armen Han skare på också din stora kat som han knöppte om halsen på bråkmakare och tjuvgubbar samt tog dem med till poliskontoret som på den tiden var källaren under rådhuset.

Fabr. fanns det många både större och mindre, såsom Ohm Kockums tobaksfabr. Ehrlander, Stickan & Brickan, Gaslins & Eikorce fabr. samt väveriet i Engelbrekt. g. Doffelin och Kockums gjuteri borta på holmen. Medan vi ändå äro ~~på~~ dåbarfts så skall vi inte glömma Kolmechs i Kalleks g. med sin

M. 8213:19. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

studiga A. Hermansson som föreståndarinna. Den första stora eldevådan jag kan minnas var när jag var 1 år och det var Statens järnvägar. Jag gick då och läste för pastern, men vi fick sittfar att gå och se på, och jag kan ännu komma ihåg hur det brinnde andra natt dar jag stod på andra sidan kanalen. Vardshusen på gamla platsen 1870 anlagd av gångarna har jag också i minne, och sedan 1887 när dåtidens bank blev som vi äro så nära Gst. Rd. torg så kan vi gå ner till gamla teatern dar jag också haft mycket minnen ifrån. Vi gå dåfor in ett slag men inte stora ingången utan den s.k. privata i St. Paul. g. Dar var tant och tyst och jag påminner mig om gamla tider. På den scenen har jag gått och stått många gånger och dar sprungit och talat men alltid inför tomma stol och bänk.

-ta

M. 8213:20. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Jag var nämligen under flera år stadsjälp och arbetet utfördes mest efter föreläsningen ute på fältet, och olatliga äro de teatrstycken jag såg under dessa år, antingen mellan kullisserna eller upps i skogat. Sjökistorna var det alltid gummistyrt om, och jag skall berätta en. Borta i Per Lejers bodkn tumbinsen som hade många arb. På den tiden var det mycket vanligt att arb. hade hos mästa. Vasten var just nytt mellan 12-4 var ett väldigt vasen alltså som på dagen då arbetet var i full gång. Nu hade det man ingen hagat sig in. Vasta morgon när arb. kom till verkstaden var allting på sin plats precis som när man lämnat det på fältet.

Det talades mycket om en pojga som skulle vicka mästa och hans fru med kaffe en morgon som tappade hela kaffekrickan i botten

förskräckelse.

M.8213:21.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Medan vi ännu äro i den gatan så minns jag mycket väl när jag som barn brukade gå dit och köpa raffinerad olja till min mor som vi skulle ha till vår lerlampa på vintertvällarna, om inte talg på sommar tackade. Det fanns många s.k. dansställen och trädgårdar med servering. Jag skall nämna några. Bryggeri trädg. i Bogeg. Gamla Kovilfa i Trädg. predikstolen på östra David Hall och Tivoli på Stora med sin bandkapellmästare Jeppa Jeppsson och lindansare Joseph Blumer Hoddan och Lundlund o många andra. Folket var en plantering där man som vilje kunde gå ut och äta mat och kaffe med och slå sig ner. Hade någon en harmonika så blev det dans.

Tunnelbanan har jag sett mån. ga. Första gången fick jag följa med min mor upp på Stora torget

M. 8213:22.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

och bl.a. minns jag en liten pojke på
4.5 år som kom gående och hade en
hög officer i hand och som var
så väl omvårdad av Kung Gustav.
Men vad som den gången mest
interesserade mig var den fina
matsalen som låg på gatan mellan
rådhuset och Residenset, den kunde
jag inte glömma, för hemma hade
vi inga matsalar utan endast en
rock till bord och sport, som på den
tiden var mycket vanligt. År 1869
såg jag prinsessan Lovisa och
kronprins Fredrik, när dom kom
hit efter vigseln i Stockholm för
att sedan resa till Köpenhamn
Jag minns ännu hur hon vinka
och vinkade tillbaka med sin
näsduk. År 1872 kom Karl XV
hit och dog, och sedan var jag uppe
på residenset och såg honom.
Det var en jämn strom av min-
nen som trängde och allt samma
passerade fader. Och sedan var

M. 8213:23.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

militär bar kisten på sina axlar till järnvägsstationen. Om fackföreningarna har jag ute mycket att skriva om! Mäster Jakob hörde jag aldrig nämnas vid namn och äfvenledes, men någon skulle ha sagt efteråt att om hundra år skulle hans statyn stå på stortorget. Men där står ju Kalle X Gustav och han är väl inte glytta på dig. Men nog minns jag tumultet på Gust. Adolfs torg och ab. stridshorn på mylnegatan där Rydbeck polisen med dragna sabelen, husaren och uppretade människorna som ser upp katolenarna som till hygge. Man talade t.o.m. om att en man skulle ha blivit skjälslagen, men om detta vet jag inte. När jag var 20 år tjänade jag hos en fil. dr. Den var lärare på latinskolan med det gula öknamnet Kalkonen. Bland rätta namn skall jag inte nämna dina personliga minnen från

M. 8213: 24. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

de 2 åren äro både roliga och lustiga som tå vet för lång tid att berätta men det ska jag tala om. Det var nåra mil och vi hade haft stmpskjuts. Det blev sent på natten när han skulle gå hem och vi skulle följa honne. Vi var nämligen 2 unga fruar och stryperskan bodde vid Betlehem. Det var sick lera, men när vi ~~skulle~~ skulle gå hem tog jackal hits och kom mig i mitten av apotekaregången kom en herre fram ur mörkret (gatl. var ju på den tiden inte så stroatad) och ville göra oss sällskap, men då vi log och fortsatte blev han morgnad och sprang bort och fick det i mig som var värst, som han fick uppmuntring inte ville slippa. Å den tiden hade vi stora portnycklar som man fick det medta hur i handen eller hängde på jackan eller långjuget

M. 8213:25. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

och med den slog jag till honom på handen som han med en gång svordade och kunde ännu skälla ut oss men som vi i mörkret inte kunde se slapp han ej så vi kunde förfölja honom. Vaska dag när jag kom till apoteket för att hämta ej[illegible] hemskap handlade människorna på torg där så fick jag se att apotekarens dum exp. med hade en stor plåsterlapp på handen och jag undrade för stå om han gjorde det. Han talade om det för åkerskt klämma den. Som på vr kunde jag hålla mig för skratt, för jag visste att det var vi som hade fått göra bekanto kap med om polisen. Mitt hemskap hade mycket roligt det hela. Gamle original och personer med mer eller mindre vekna skrum som förorsaka polisen mycket arbete och besvär har det gunnts

N. 8213:26. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

gått om men om den finns det säkert andra som kan tala bättre om jag. En av de mest fredliga gatufigurerna på 1880-90 talet var "Karl Ollare" som han kallades. Var han var inne på gårdarna och köpte hump och skrot stod han det mesta hans körra med hjulen i vädret på gatan ~~och~~ som var öde och tom men med ett pojkansikte pikant fram på var och vraman port och spärranga, och säkert fins om många äldre min som varo med om kräkartygen. Han sjöngde sig på pottlitjöt och satte humoren med humor och lun, blott det i visan som diktades efter honom. Det var mycket vanligt på den tiden att dikta visor om allt och alla, men så hade vi på också vår egen vismakare med eget vis förlag, som ~~kan~~ kallades "Visskämtaren" som han allm. kallades. Han levde uppe i stan

M. 8213:27. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

inte på "Snurran" i grönegatan
och inte på storka torget vid
folkiksg. utan i Norrg. Han kunde
skriva visor som voro bra roliga
och lustiga. Rätt som han satt
och pilgjorde så kastade han bort
och skrev. Blind Fritiof som gick
omkring på gårdarna och sjöng
och spelade positiv, han kunde
dem alla. Särskilt minns jag en vis
i visan om Köpenick skomakaren
som han diktat och lydde så här:

Skomakaren han tänkte
det må gå med skorn
och så han gick och köpte
sig en uniform
Men vid en sån bravad
han mycket kapitenen gad
fick ha, om han diplera
skulle en hel stad.

Refräng: I Köpenick, mek, mek,
Borgmastarn fick, fick, fick
i finkan gå det slog
i klirk, klirk, klirk.

M. 8213:28. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

I en månskrift minns jag att den sjöng en visa om de döende bygg da skutskallarna och lod så här:

Var ska skutskallen stå?
På ett torg omvid bron
midt på kanken i allen
skole vi den nån sin få.
Bli den här, bli den där
eller om ska skåpet stå?

Enligt gammal sägen skulle det-
ta ha fått sitt namn efter en mo som
blev mald på en kvarn och vidare
att väl stod en gång skall synka.
I byn Ekeby hus i norra delen av
Vaxtorp och Fru Ingeborg skulle
en mumma ha blivit levande
inmurad med sitt barn, barn-
barn samma mo skulle gå en
nyckfullt gång nt lin kana-
len vid gamla platsen.

Härmed slutsumma
minen från gamla tiden.

M. 8213:29. LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Såsom jag nämnt i början skulle jag mest tala om väder och det har jag gjort så gott jag har kunnat men så har jag ju nästan alltid bott där och som jag tidigare nämnt 60 år i Höjdbackegatan och därav i en och samma lägenhet i 53 år. Nu är jag som 88 årig skulle lämna detta mitt gamla hem som skulle rivas var det med mycket mödliga känslor. Men jag gick bara bort till Jacob Ahlq. där ligger en ensamings backa och över porten står i guldbokstäver Anno 1705 och där läser jag om för gamla hus och gamla folk presser läst ihop, och har sitter jag nu och läser gamla Kalmar posters revy.

Härmed skänker jag några ord om gamla Kalmar.

Något pris har jag inte någon tanke på, men då jag ofta

M. 8213:30.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

läst om Edra julinsamlingar för fattiga gamla behövande, men då jag aldrig kunnat hålla mig framme har jag blivit utan. Därför vore jag tacksam att få bli högkommen

Malmö i Okt. 1941

Fru Anna Persson
Skrivet av dottern Frk. Ekla Persson